

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 7 Απριλίου 2020
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2018/0169(COD)

15301/2/19
REV 2 ADD 1

ENV 1046
SAN 528
CONSOM 341
AGRI 631
CODEC 1803
PARLNAT 70

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Θέμα: Θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση εν όψει της έκδοσης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

- Σκεπτικό του Συμβουλίου
- Εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 7 Απριλίου 2020

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 28 Μαΐου 2018 η Επιτροπή εξέδωσε νομοθετική πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, τον αποκαλούμενο κανονισμό για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων (9498/18 + ADD 1 έως ADD 6).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής στις 12 Φεβρουαρίου 2019 (6427/19).

Κατά τη σύνοδό του στις 26 Ιουνίου 2019 το Συμβούλιο συμφώνησε σε γενική προσέγγιση επί της πρότασης της Επιτροπής (10278/19) για την παροχή εντολής στην Προεδρία ώστε να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στις 10 Οκτωβρίου, στις 12 Νοεμβρίου και στις 2 Δεκεμβρίου του 2019 διεξήχθησαν τρεις τριμερείς διάλογοι. Παράλληλα με τους τριμερείς διαλόγους, πραγματοποιήθηκαν αρκετές τριμερείς συσκέψεις τεχνικού χαρακτήρα.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2019, κατόπιν ανάλυσης του εν λόγω κειμένου προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων ενέκρινε τον τελικό συμβιβασμό που προέκυψε από τους τριμερείς διαλόγους (14944/19 + COR1).

Το εγκεκριμένο κείμενο με νέα αρίθμηση των διατάξεων διανεμήθηκε την ίδια ημέρα ως ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ του εγγράφου 15254/19 +COR 1.

Στις 21 Ιανουαρίου 2020 η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (ENVI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε το κείμενο. Στη συνέχεια, την ίδια μέρα, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ENVI απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων αναφέροντας ότι, με την επιφύλαξη της οριστικής διατύπωσης από τους γλωσσομαθείς νομικούς, θα συνιστούσε στην Επιτροπή ENVI και στην ολομέλεια να εγκρίνουν τη θέση του Συμβουλίου χωρίς τροπολογίες.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ενέκρινε τη γνώμη της σχετικά με την πρόταση στις 12 Δεκεμβρίου 2018¹. Η Επιτροπή των Περιφερειών ενέκρινε τη γνώμη της στις 6 Δεκεμβρίου 2018².

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εγγυηθεί ότι το νερό από ανάκτηση είναι ασφαλές για γεωργική άρδευση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, προάγοντας την κυκλική οικονομία, στηρίζοντας την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και συμβάλλοντας στην αντιμετώπιση, με συντονισμένο τρόπο σε ολόκληρη την Ένωση, της λειψυδρίας και της επακόλουθης πίεσης που υφίστανται οι υδατικοί πόροι, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Γενικές παρατηρήσεις

Με σκοπό να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον κανονισμό για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, αντιπρόσωποι του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διεξήγαγαν άτυπες διαπραγματεύσεις υπό τη μορφή τριμερών διαλόγων για τη σύγκλιση των θέσεών τους. Το κείμενο της θέσης του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση σχετικά με τον κανονισμό αντικατοπτρίζει πλήρως τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε μεταξύ των δύο συννομοθετών με τη διευκόλυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

¹ EE C 110 της 22.3.2019, σ. 94

² EE C 86 της 7.3.2019, σ. 353

Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμερίζονται τους στόχους του κανονισμού για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Στο πλαίσιο αυτό, στον τελικό τριμερή διάλογο το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμφώνησαν επί ενός κειμένου του κανονισμού το οποίο παρέχει ισορροπία μεταξύ των διαφορετικών θέσεων τους. Αφενός, προκειμένου να αποφευχθεί ο περιττός διοικητικός φόρτος, το Συμβούλιο θέλησε να εξασφαλίσει σαφήνεια όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και να παράσχει επαρκή περιθώρια στα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση, καθώς και στα κράτη που δεν την εφαρμόζουν. Αφετέρου, το Κοινοβούλιο ήθελε να ενισχύσει την εναρμόνιση των κανόνων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στην ΕΕ, μεταξύ άλλων με τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση.

Βασικά θέματα

Η συμφωνία που επετεύχθη κατά τον τριμερή διάλογο στις 2 Δεκεμβρίου 2019 συνιστά σύγκλιση των θέσεων του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου σε διάφορα βασικά ζητήματα.

Πεδίο εφαρμογής

Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο συμφωνούν ότι οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση που καθορίζονται στον κανονισμό αφορούν μόνο τη χρήση επεξεργασμένων αστικών λυμάτων για γεωργική άρδευση. Ωστόσο, αναγνωρίζοντας τις μεγάλες δυνατότητες της επαναχρησιμοποίησης νερού από ανάκτηση για άλλους σκοπούς πέραν της γεωργικής άρδευσης, το παράρτημα I του κανονισμού προβλέπει ότι, με την επιφύλαξη της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας στους τομείς του περιβάλλοντος και της υγείας, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν νερό από ανάκτηση για άλλες χρήσεις, όπως για βιομηχανικούς σκοπούς και για σκοπούς που σχετίζονται με την αναψυχή και το περιβάλλον.

Επιπλέον, η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση περιλαμβάνει στο άρθρο 2 παράγραφος 2 ρήτρα διακριτικής ευχέρειας που επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν απόφαση σύμφωνα με την οποία η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση δεν ενδείκνυται σε μία ή περισσότερες περιοχές λεκανών απορροής ποταμού ή σε τμήματά τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων να αποφύγουν τον περιττό διοικητικό φόρτο, όπως τις δαπάνες που σχετίζονται με τη θέσπιση διοικητικής υποδομής για την αδειοδότηση.

Ταυτόχρονα, η ρήτρα διακριτικής ευχέρειας καθορίζει τους όρους προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη αιτιολογούν δεόντως τις αποφάσεις τους, τις αναθεωρούν όποτε απαιτείται, τουλάχιστον κάθε 6 έτη, και τις υποβάλλουν στην Επιτροπή. Επιπλέον, το άρθρο 10 παράγραφος 3 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θέτουν τις αποφάσεις τους στη διάθεση του κοινού μέσω του διαδικτύου ή με άλλα μέσα. Η αιτιολογική σκέψη (7) εξηγεί περαιτέρω ότι σκοπός του κανονισμού είναι η διευκόλυνση της υιοθέτησης της επαναχρησιμοποίησης νερού για γεωργική άρδευση, όποτε αυτό είναι κατάλληλο και οικονομικά αποδοτικό. Η αιτιολογική σκέψη επισημαίνει επίσης ότι ο κανονισμός θα πρέπει να είναι αρκετά εύλικτος ώστε να διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση θα χρειαστεί να εφαρμόσουν τους κανόνες του κανονισμού μόνο όταν αρχίσουν να εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση σε μεταγενέστερο στάδιο.

Επιπρόσθετα, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο αναγνωρίζουν τη σημασία της διευκόλυνσης της καινοτομίας στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, αποφεύγοντας παράλληλα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού. Για τους λόγους αυτούς, η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση προβλέπει στο άρθρο 2 παράγραφος 3 ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα ερευνητικά και τα πιλοτικά έργα μπορούν να παρεκκλίνουν από την εφαρμογή του κανονισμού.

Τέλος, το άρθρο 2 παράγραφος 4 επισημαίνει ότι ο κανονισμός για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του νομοθετικού πλαισίου για την υγιεινή των τροφίμων, ως έχει στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004.

Συγχρόνως, το άρθρο 2 λαμβάνει υπόψη την προσέγγιση πολλαπλών φραγμών διευκρινίζοντας ότι ο κανονισμός για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων δεν εμποδίζει τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται για τη συμμόρφωση προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004, χρησιμοποιώντας σε μεταγενέστερο στάδιο διάφορες επιλογές επεξεργασίας νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας, ή να χρησιμοποιούν άλλες εναλλακτικές πηγές νερού για γεωργική άρδευση. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο γ) το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων πρέπει ειδικά να αναγνωρίζει επιπρόσθετους φραγμούς στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης υδάτων και να καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις μετά το σημείο τήρησης, που απαιτούνται για την ασφάλεια του συστήματος επαναχρησιμοποίησης υδάτων, περιλαμβανομένων όρων που σχετίζονται με τη διανομή, αποθήκευση και χρήση κατά περίπτωση, και να αναγνωρίζει τα μέρη που είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των απαιτήσεων αυτών. Αναφορά σε φραγμούς γίνεται επίσης στο παράρτημα Ι τμήμα 2 σημείο 1.

Τέλος, η τροπολογία που πρότεινε το Κοινοβούλιο να θεσπιστεί ευθύνη για τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης σε περίπτωση μη συμμόρφωσης δεν συμπεριλήφθηκε στο συμβιβαστικό κείμενο καθώς θεωρήθηκε εκτός του πεδίου εφαρμογής. Επιπλέον, θα ήταν πολύ δύσκολο να αποδειχθεί στην πράξη ότι το νερό από ανάκτηση ήταν υπεύθυνο για τη μόλυνση του εδάφους ή των καλλιεργειών.

Ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση

Ο κανονισμός για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αποσκοπεί στην προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και του περιβάλλοντος, καθορίζοντας ελάχιστες απαιτήσεις τόσο για την ποιότητα του νερού από ανάκτηση όσο και για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης, σε συνδυασμό με την εναρμόνιση βασικών στοιχείων της διαχείρισης κινδύνου.

Οι εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις ορίζονται αντιστοίχως στα παραρτήματα I και II του κανονισμού. Τα παραρτήματα αυτά είναι το αποτέλεσμα διεξοδικής εργασίας εμπειρογνομόνων, συμπεριλαμβανομένου του Κοινού Κέντρου Ερευνών (JRC). Εκτιμώντας ότι οι τεχνικές εργασίες πρέπει να υπερσχύουν των πολιτικών ζητημάτων, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο συμφώνησαν στο πλαίσιο των τριμερών διαλόγων να γίνουν λίγες μόνο αλλαγές σε αυτά τα παραρτήματα, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν στη συνέχεια από το JRC. Επιπλέον, για λόγους σαφήνειας, στον πίνακα 1 του παραρτήματος I προστέθηκε υποσημείωση, η οποία έχει ως εξής: «Εάν ο ίδιος τύπος αρδευόμενης καλλιέργειας εμπίπτει σε πολλαπλές κατηγορίες του πίνακα 1, ισχύουν οι απαιτήσεις της αυστηρότερης κατηγορίας.» Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο συμφώνησαν περαιτέρω σχετικά με διάταξη για την παρακολούθηση της επικύρωσης. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι η παρακολούθηση της επικύρωσης πρέπει να πραγματοποιείται σε όλες τις περιπτώσεις όταν αναβαθμίζεται ο εξοπλισμός και όταν προστίθενται νέος εξοπλισμός ή διαδικασίες. Επιπλέον, η παρακολούθηση της επικύρωσης πρέπει να πραγματοποιείται μόνο για την πιο αυστηρή κατηγορία ποιότητας νερού από ανάκτηση.

Περαιτέρω, η εξουσιοδότηση της Επιτροπής να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την προσαρμογή των βασικών στοιχείων της διαχείρισης κινδύνου στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο (άρθρο 5 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο), καθώς και κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση του κανονισμού με σκοπό τον ορισμό τεχνικών προδιαγραφών της διαχείρισης κινδύνου (άρθρο 5 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο) διασφαλίζει ότι ο κανονισμός παραμένει επικαιροποιημένος. Επιπλέον, το άρθρο 11 παράγραφος 5 προβλέπει ότι η Επιτροπή πρέπει, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές για τη στήριξη της εφαρμογής του κανονισμού στην πράξη. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εντός δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού. Η εναρμόνιση απορρέει επίσης από το άρθρο 6 παράγραφος 5, το οποίο προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν τον αιτούντα άδεια σχετικά με την αναμενόμενη ημερομηνία της απόφασης επί της αίτησης εντός 12 μηνών. Τέλος, βάσει του άρθρου 15, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση υδάτων για γεωργικούς σκοπούς πρέπει να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβάσεις του κανονισμού και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Τα κράτη μέλη πρέπει, έως τέσσερα έτη από την έναρξη ισχύος, να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες και τα εν λόγω μέτρα καθώς και οποιαδήποτε επακόλουθη τροποποίηση που τα επηρεάζει.

Η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση δεν καθορίζει ελάχιστες απαιτήσεις για τους μικρορύπους και τα μικροπλαστικά. Ωστόσο, προσδιορίζει στο παράρτημα II σημείο Β παράγραφος 6) στοιχείο ε) ότι οι μικρορύποι και τα μικροπλαστικά είναι ουσίες οι οποίες αρχίζουν να προκαλούν ανησυχία ως προς την ποιότητα των υδάτων και χρειάζονται ιδιαίτερη προσοχή σε μια αξιολόγηση κινδύνου. Επιπλέον, το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο δ) αναφέρει τις ουσίες που δημιουργούν νέες ανησυχίες ως μια πτυχή στην οποία η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή κατά την αξιολόγηση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξέφρασε την πρόθεσή της να προβεί σε δήλωση σύμφωνα με την οποία, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι μικρορύποι και τα μικροπλαστικά αποτελούν γενικό ζήτημα που δεν περιορίζεται μόνο στο νερό από ανάκτηση, θα συνεχίσει τις προσπάθειές της για την περαιτέρω αντιμετώπιση αυτού του σημαντικού ζητήματος.

Δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές μεταξύ των συστημάτων επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στην ΕΕ

Όντας συμβατός με την προσέγγιση της καταλληλότητας για τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο συμβιβασμός που περιέχεται στη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση παρέχει ευελιξία στα κράτη μέλη που εφαρμόζουν την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση όσον αφορά την οργάνωση των συστημάτων τους για την επαναχρησιμοποίηση υδάτων. Ταυτόχρονα, ο συμβιβασμός διασφαλίζει επαρκή προστασία της υγείας ανθρώπων και ζώων και του περιβάλλοντος. Το άρθρο 5 (διαχείριση κινδύνου) και το άρθρο 6 (υποχρεώσεις σχετικά με την άδεια για το νερό από ανάκτηση), σε συνδυασμό με τους ορισμούς της αρμόδιας αρχής, του τελικού χρήστη και του υπεύθυνου μέρους στο άρθρο 3, προσφέρει στα κράτη μέλη ευελιξία όσον αφορά τις αρμοδιότητες των διαφόρων φορέων στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Επίσης, προκειμένου να παρέχεται η αναγκαία δυνατότητα προσαρμογής στις τοπικές συνθήκες, το άρθρο 3 παράγραφος 11 ορίζει το σημείο τήρησης ως το σημείο όπου φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης παραδίδει το νερό από ανάκτηση στον επόμενο παράγοντα της αλυσίδας, ενώ παράλληλα το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο στ) ορίζει ότι το ακριβές σημείο τήρησης μπορεί να καθορίζεται στην άδεια.

Τέλος, το άρθρο 7 παράγραφος 3 παρέχει ευελιξία καθώς ορίζει ότι αποτελεί ευθύνη της αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος να διαπιστώνει ότι η συμμόρφωση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων έχει αποκατασταθεί ακολουθώντας διαδικασίες που ορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίηση υδάτων.

Λαμβάνοντας υπόψη την ευελιξία που παρέχει η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση στα κράτη μέλη και σε άλλους φορείς του τομέα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, κατά τον τριμερή διάλογο οι συννομοθέτες όρισαν την ημερομηνία εφαρμογής σε τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (άρθρο 16).

Άλλα σημαντικά θέματα

Η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση καθορίζει διάφορα άλλα σημαντικά ζητήματα για τα οποία κατέληξαν σε συμφωνία οι εκπρόσωποι του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τους τριμερείς διαλόγους.

Πληροφορίες και διαφάνεια

Με σκοπό την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, τα κράτη μέλη στα οποία χρησιμοποιείται νερό από ανάκτηση για γεωργική άρδευση πρέπει να οργανώνουν εκστρατείες γενικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης σχετικά με την εξοικονόμηση υδάτινων πόρων ως αποτέλεσμα της επαναχρησιμοποίησης υδάτων για γεωργική άρδευση. Για να αποφευχθεί δυσανάλογη επιβάρυνση, το άρθρο 9 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τις εν λόγω εκστρατείες στην κλίμακα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων τους. Επιπλέον, για λόγους διαφάνειας, το άρθρο 10 απαριθμεί τις πληροφορίες σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων που πρέπει να διαθέτουν στο κοινό, είτε διαδικτυακά είτε με άλλα μέσα, τα κράτη μέλη όπου χρησιμοποιείται νερό από ανάκτηση. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι επαρκείς και να επικαιροποιούνται ανά διετία. Τέλος, το άρθρο 11 προβλέπει τη δημιουργία συστήματος πληροφοριών για την παρακολούθηση της εφαρμογής του κανονισμού.

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

Η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση αναφέρεται στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε νέα αιτιολογική σκέψη (39), όπως στην οδηγία για τα πλαστικά μίας χρήσης. Αυτό αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι όλα τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της UNECE για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, συνήθως γνωστή ως σύμβαση του Aarhus. Η θέσπιση ειδικών υποχρεώσεων σχετικά με την πρόσβαση στη δικαιοσύνη στον κανονισμό για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων δεν είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ διαθέτουν εύρυθμα εθνικά συστήματα για τη διασφάλιση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε περιβαλλοντικά θέματα.

Αξιολόγηση και επανεξέταση

Το άρθρο 12 παράγραφος 1 προβλέπει ότι η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε αξιολόγηση και επανεξέταση της εφαρμογής του κανονισμού εντός 8 ετών από την έναρξη ισχύος του. Το άρθρο αυτό προσδιορίζει τα στοιχεία στα οποία θα πρέπει να βασίζεται η εν λόγω αξιολόγηση. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσο είναι εφικτό να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού στο νερό από ανάκτηση για περαιτέρω ειδικές χρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης για βιομηχανικούς σκοπούς. Η Επιτροπή πρέπει επίσης να αξιολογήσει κατά πόσο είναι εφικτό να επεκταθούν οι απαιτήσεις του κανονισμού ώστε να καλύψουν την έμμεση χρήση επεξεργασμένων λυμάτων.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση σχετικά με τον κανονισμό για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αντικατοπτρίζει πλήρως τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε κατά τις άτυπες διαπραγματεύσεις μεταξύ των αντιπροσώπων του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με τη διευκόλυνση της Επιτροπής. Με βάση τα ανωτέρω, καλείται η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων να εισηγηθεί στο Συμβούλιο:

- να εγκρίνει το παρόν σκεπτικό του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση, και
- να αποστείλει το παρόν σκεπτικό του Συμβουλίου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μετά την έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της θέσης του σε δεύτερη ανάγνωση, με έγκριση της θέσης του Συμβουλίου χωρίς τροπολογίες, ο κανονισμός για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα τεθεί σε ισχύ την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.